

LA CECELIA - KRANT

*Mindererstraat 170
3030 Heverlee*

TERUS AAN
AFNEMEN
VEERTIENDE
DAG

Veertiendaagse krant van LA CECELIA
'Anarchistisch Kollektief'
met berichtgeving over de
aktiviteiten
2e jaargang n°1
V.U. Luc Vanheerentals,
Lakenweverstraat 6, Leuven

ADRES LA CECELIA: 'LAKENWEVERSTRAAT 6', LIEUVEN
(zijstraat Naamsestraat en Hogeschoolplein
tegenover Universiteitshallen)

HOORT..

ZIET..

LA CECILIA IS GEKOMEN....

LA CECILIA: naam van een italiaanse landbouwkommune in Brazilië rond de
eeuwwisseling.

LA CECILIA NU: een anarchistisch kollektief in Leuven.
een onafhankelijke werk- en actiegroep.

LA CECILIA groepeert een aantal mensen die de spanning tussen het individu
en de gemeenschap niet als een bron van ergernis en konflikt
beschouwen, maar als een bron van vruchtbare wisselwerking.
Dit kan alleen maar gebeuren wanneer de maatschappij
horizontaal en federaal gestructureerd is, en nietzoals nu
vertikaal en hierarchisch.

LA CECILIA is ook verontrust door de groeiende macht die de staat zich
onder het mom van 'demokratie' aanmeet.
Institutionalisering, bureaucrativering, centralisering, inter-
nationalisering en militarisering beknotten de persoonlijkheid
en de vrijheid van het individu op onrechtmatige wijze.

Om die redenen ijveren wij voor de uitholing en ontbinding van de staat
zonder ons schuldig te willen maken aan revolutionair ongeduld.

+++++
+ NIEMAND HEEFT HET RECHT OM OVER EEN ANDER TE REGEREN +
+ Durutti +
+++++

Durutti

ONze activiteiten spelen zich af op twee vlakken, het theoretische en het
praktische, waarbij geprobeerd wordt een evenwicht tussen die twee te
vinden.

-Vooreerst proberen we de werking van La Cecilia op anarchistische
basis uit te bouwen: d.w.z. zonder statuten, lidkaarten of verplich-
tingen, maar met vrijwillige medewerking, mondelinge afspraken en op
basis van volledige gelijkheid.

-Met het oog op sensibilisering en ontvoogding is het nodig veel
informatie te verstrekken.

Daarom organiseren wij regelmatig debatten en voordrachten; de eerste
vooral over aktuele problemen, de tweede over meer theoretische
onderwerpen i.v.m. het anarchisme.

Wij houden jullie daarover op de hoogte via affiches en via ons veertien
daags krantje, de La Cecilia-krant, dat je gratis wordt opgestuurd
wanneer je dat wenst.

-WE worden overstelpt door de media met informatie maar die is doorgaans gecensureerd, geselecteerd en gemanipuleerd. Daarom wordt er gewerkt in kleinere studiegroepjes die een bepaald probleem (psychiatrie, multinationals, informatikabestanden, internationalisering van de terroristenbestrijding, stille krachten etc.) onder zoeken om zo een beter inzicht te krijgen in de structuren waar we willens nillins middenin zitten.

Even voorstellen. LACECILIA's eerste uitgave. 20 frank.

"NEGEN REDENEN OM JE EEN ANARCHIST TE NOEMEN"

Om een stuk duidelijkheid te krijgen over de motieven en de rechtvaardiging van het anarchisme als maatschappelijk alternatief in het algemeen en van het ontstaan van La Cecilia in het bijzonder hebben we voor onszelf én voor JOU een aantal persoonlijke antwoorden op de vraag 'Wat betekent anarchisme voor jou?' gebundeld. in de brochure NEGEN REDENEN OM JE ANARCHIST TE NOEMEN.

DO II OKTOBER 8 uur 17.30 uur 18.30 uur 19.30 uur
Inleidings- en discussieavond rond de grondslagen en de werking van LA CECILIA

Voor hem of haar wier nieuwsgierigheid of interesse gewekt mochte zijn en niet met vragen wil blijven zitten organiseren wij een inleidings en discussieavond op do. II oktober om 8 uur in het STUC. Enkelen van ons zullen dan hun tekst van de brochure (NEGEN REDENEN..) ter discussie naar voren brengen.

Neem ook nota van onze andere activiteiten deze maand:

WOENSDAG 17 OKTOBER -FUIF VAN DE ANARCHISTEN- (8uur ZAAL DER HALLEN (dito muziek))

DINSDAG 16 OKTOBER -TRIUMP DES WILLENS- een fascistische propagandafilm door Leni Riefenstahl van '33.
Daarna spreekt LUK KONGS van het Studie- en Dokumentatiecentrum van de tweede wereldoorlog en is er mogelijkheid tot debat.

DO 25 OKTOBER "DE AUTONOMIEBEWEGINGEN IN ITALIE" door Bella Italia-Utrecht
AUD. VESALIUS

DONDERDAG 11 OKTOBER 20 h

'INFORMATIE- & DISKUSIE-AVOND OVER DE

WERKING VAN LA CECELIA 'ANARCHISTISCH KOLLEKTIEF'

IN 'T STUC (1e verd. grote zaal)

o o o o o o o o o

WOENSDAG 17 OKTOBER 20 h

A N A R C H I S T E N F U I F

in ZAAL DER HALLEN

WOENSDAG 17 OKTOBER - 1971 VAN DE ANARCHISTEN - (1e verd. grote zaal)

WOENSDAG 17 OKTOBER - 1971 VAN DE ANARCHISTEN - (1e verd. grote zaal)

WOENSDAG 17 OKTOBER - 1971 VAN DE ANARCHISTEN - (1e verd. grote zaal)

DINSDAG 16 OKTOBER 20 h FILM FILM FILM FILM FILM

Leni Riefenstahl, TRIUMPH DES WILLENS

Triomf van een mythe: 'Het komt er vandaag vooral op aan in alle domeinen de creatie de Wil van de oude Germanen te hervinden. Het probleem is dus, tegen elke verwarring en chaos in, één enkele intellectuele en morele tendens aan te brengen, zelf de condities van een algemene renaissance te scheppen.'

A. Rosenberg (nazi-ideoloog)

30 oktober 1933. Een führer, toen nog Hitler, vlucht langs een achterdeurtje van het Berlijnse 'Ufa-Palast-amZoo'. Een duizendtal fanaticke leden van de nationaal-socialistische partij gaven blijk van teveel enthousiasme. De directe aanleiding tot deze hilariteit was de première van Leni Riefenstahl's 'Overwinning van het Geloven' (Sieg das Glaubens), de verfilming van het gelijknamige partijcongres van de NSDAP, dat gehouden werd van 1 tot 3 september '33 in Nurenberg, en dat een slordig half miljoen mensen op het marsbeen bracht. Leni Riefenstahl, geboren in 1902, had zich al een carrière geklauterd in een aantal bergfilms, waarvan ze er zelf twee registreerde. In deze romantische heimat-producties scheurt ze zich de nagels, schraart ze zich de knieën op zoek naar het betere, het ideale, geeft ze zich over aan een primitieve mystiek en maakt zo een zuiveringsproces door. In opdracht van de regering zou ze nog drie filmen maken waarvan twee wereldberucht: Tag der Freiheit (1933 over de Wehrmacht), Triumph des Willens (1934, partijdag Nurenberg), Olympiade (1936, Olympische Spelen in Berlijn).

De Parteireichstag van '34 (3 tot 10 september) was nog grootser opgezet dan die van '33: de ganze stad Nurenberg werd erbij betrokken, imposantere stellingen werden ontworpen, dit alles werd bezet met veel vlaggen, insignes, trapjes. 350.000 Nurenbergburgers, een halfmiljoen partijmilitanten, 200.000 bezoekers vormen de applaudiserende, bewonderende, luisterende, extatistische massa. Er was immers nog meer geschiedenis te verdringen en verdreunen op dat moment dan in '33: ondertussen was er de nacht van de lange messen geweest, werden de eerste concentratiekampen opgericht (toen zaten er al zo'n 60.000 gevangenen) werd de SS autonoom, was Hindenburg gestorven, diende de arbeidersklasse beroofd te worden van haar strijdmiddelen, had Hitler de alleenheerschappij verworven. Dit laatste moest afdoende als evidentie gepromoveerd of geïllustreerd worden voor de toegestroomde massa: vandaag een magistraal beredeneerde mise en scène.

De film begint met een vliegtuig dat landt, een stralende, lachende führer stapt uit. Een joviale führer leunt

op het balkon van het stadhuis en ontvangt de hulde van de licht ontvlambare menigte. Nuremberg viert, parades, speeches, applaus wisselen mekaar af. Leni laat ons grote bewegende mensenvlakken zien, orkestriseerd naar één persoon toe. Dit wordt afgewisseld met close ups van jonge enthousiaste (mooie) meisjes, extatische (mooie) jochies, een gelukkige (mooie) moeder die de hand van de führer drukt. De sleutelposities exalteren het zuivere en vrolijke kantonnementsleven, de viriele harmonie van de jonge trommelaars en trompetters, de grote solidariteit tussen soldaten en arbeiders. Centraal in de film staat de ceremonie "de dienst van de Arbeid."

Na de oorlog wordt Leni een tijdlang vastgehouden onder beschuldiging van propagandisme voor het fascisme. Zij ontkent heftig: zij was kunstenaar. Meer nog ondanks het feit dat er 120 mensen betrokken waren bij het maken van de film, ontkent Riefenstahl als zou er een uitgewerkt concept aan haar film ten grondslag liggen. 'Geen enkele scène is ge-enscèneerd. Alles is echt. Er is geen sprake van tendentieuze commentaar en de eenvoudige reden dat er helemaal geen commentaar is. Het is geschiedenis, puur geschiedenis.'

De fascistische kunst vertegenwoordigt haar eigen idealen, o.m. het fetisjisme van de zuiverheid (schoonheid) en de bravour (kracht), de weggeriste vervreemding door extatische gemeenschapsgevoelens, de afstoting van het intellect en de kritische zin, het zich over geven aan een supreme leider. In Triumph des Willens gaf Riefenstahl deze idealen artistieke vorm. Bijvoorbeeld de grote geuniformiseerde vlakken die één passie uitdrukken nl. de onderwerping aan de chef-kok van deze orkestratie; of het in beeld brengen van mooie individuen die door hun lichamelijke conditie en hun gehoorzaamheid deel uitmaken van de beschermende groep. 'De triomf op het dagelijks leven wordt verkregen door de extatische zelfdiscipline en onderwerping'

OP DIENSDAG 15 OKTOBER 20 h AUDITORIUM VESALIUS

MIET NABESPREKING DOOR LUK KONGS

(Studie- en dokumentatiecentrum van de 2e Wereldoorlog)

MOTIES VAN LA CECILIA

1. RECHT OP PLAKKEN ALSZIJNDE EEN ONDERDEEL VAN HET FUNDAMENTEEL RECHT OP VRIJEMENINGSUITING

Op dit moment is publiciteit maken via affiches in de praktijk het monopolie van de grote concerns die het zich kunnen veroorloven grote sommen te betalen om reclamepanelen te huren langs de weg. Evenzo leert de praktijk dat actiegroepen dat geld niet hebben om die bordes te huren, en aangewezen zijn op het verspreiden van pamfletten of het aanplakken van affiches om hun ideeën te verspreiden. De Belgische wetgeving verbiedt dit laatste, en dit is een fundamentele beknutting van de vrije meningsuiting. Een vrije meningsuiting die in feite nihil is, omdat enkel grote persmedia kunnen gecreëerd worden via veel geld, en het dus dezelfde kapitaalconcentraties zijn die er industriële activiteiten op nahouden die we verte genwoordigd vinden in de aandeelhouders van onze persmedia. (Niet alleen in de pers, kijk maar in de Raad van Beheer van onze K.U.L. met Philips etc. hele rotsoci...) Kleinere organisaties zijn dus aangewezen op pamfletten, die ook hun beperkingen hebben bv. niet op de weg gooien, verantwoordelijke uitgever vermelden, soms toelating van 't gemeentebestuur etc... In deze tekst eisen wij het RECHT OP PLAKKEN op, als fundamenteel onderdeel van de VRIJE MENINGSUITING. Slechts deze limitatie lijkt ons gerechtvaardigd: verbod op plakken daar waar de eisenaar uitdrukkelijk verbod geeft.

Deze eis naar aanleiding van het feit dat er op 15/10 e.kk. 3 mensen voor de Korrektionele Rechtbank komen op beschuldiging dat van te hebben geplakt...

o o o o o

2. SOLIDARITEIT MET DE STRIJD VAN SALIK

De Salik-arbeidsters hebben nu reeds meer dan één jaar hun bedrijf bezet gehouden. Het probleem begon in augustus van 1978 toen de baas van het bedrijf dhr. Pierre Salik zijn bedrijf voor de derde keer in 6 jaar wou failliet verklaren, en het dan voor de rechtbank terug opnieuw onkopen, waarna hij met een nieuw bedrijf kon beginnen... Wat een handige taktiek is om zonder problemen mensen af te danken, en weigeren ancienniteitspremies enzovoort uit te betalen. Het bedrijf boekhoudkundig laten failliet gaan was niet zo moeilijk, omdat het Salikbedrijf enkel leverde aan een moederbedrijf in Anderlecht, dat zo'n laag prijsje betaalde voor de geleverde broeken dat het niet anders kon dat het Salikbedrijf failliet ging...

De arbeidsters namen het niet langer en besloten vanaf augustus het bedrijf te bezetten. Even later besloten ze te bewijzen dat de Salikjeansproduktie wel rendabel was, door in zelfbeheer te gaan produceren. Helaas weigerde het klassieke com erceel distributienet de poorten te openen voor de 'Sans Emplois'-produkten, zodat ze alleen aangeweken waren op een stel alternatieve organisaties, die er duidelijk niet in gelukt zijn een alternatief verkoopnet uit de grond te stampen, zodat de in zelfbeheer geproduceerde broeken onverkocht bleven.

Ondertussen heeft de vrederechter van het k nabije Berren, de uitdrijving bevolen van de bezetters tegen 15 september e.k. Deze datum is al gepasseerd, maar nog steeds blijven de 20 overgebleven bezetters in het fabriek wachtend tot de overheid hen er gewelddadig uit komt zetten...

o o o o o o

3. SOLIDARITEIT MET DE HUIDIGE MIJNSTAKING

Reeds vóór 1960 beslisten industriëlen samen met politici de steenkool als energiebron uit te schakelen ten voordele van de petroleum en kernenergie, dewelke prijskosten ten dien dage rendabe ler leek, wat natuurlijk al achterhaald is nu, maar ja de investeringen zijn reeds gedaan... Van dan af werd een politiek gevoerd om de mijnen zo vlug en pijnloos mogelijk te sluiten. Aangekondigde mijnsluitingen in Zwartberg leverden in 66 bloedige rellen op, zodat men de weerstand van de mijnwerkers op andere manieren moest overwinnen. Men poogde boekhoudkundig de mijnen te laten failliet gaan, door het kaderpersoneel onvlooflijk te laten zwellen. Een tweede methode was EBES, de voornaamste afnemer van steenkool voor elektriciteitswinning, 25 % korting toe te staan, wat EBES per jaar 1 miljard oplevert...

De ingevoerde loonklassifikatie is nu een nieuwe stap in de richting van mijnsluiting. Wat heeft men willen bereiken? De aanvangswedde van een mijnwerker werd in alle gevallen verlaagd en de oudere mijnwerkers kregen opslag. Dat betekent dat men wil iedereen ontmoedigen die naar de mijn wil gaan werken. Voorts wil men verdeeldheid zaaien: de ene krijgt opslag, de andere niet...

Voorts komt door deze staking de voortdurende revisionistische behandeling naar voren die de vastarbeiders nog steeds genieten...

Op een moment dat wetenschappelijke tijdschriften vol staan van artikels over verassing van steenkool, en andere chemische valorisatie ten einde benzine uit steenkool te puren, lijkt ons dit een alternatief te meer tegen de steeds aanvoerde noodzaak van de produktie van kernenergie.

o o o o o o